

ringen, og naar Regjeringen har set Sagen paa sin Maade, saa siger det ærede Medlem: det er hele Sagen; jeg er enig med Regjeringen, og saa er 24 Timer nok til at sove paa den. Det ærede Medlem sagde saaledes, at den foreliggende Sag har kun een Side, nemlig den tekniske, og den kunde vi gjerne sove 24 Gange 24 Timer paa, og vi forstaa den dog ikke. Regjeringen siger: Sagen er prøvet; det ærede Medlem svarer: „Færdig! jeg tager den!“ Det skal jeg ikke gaa i Rette med det ærede Medlem for. Jeg siger, at det er et meget lykkeligt Naturel. Men naar det ærede Medlem kom til at paastaa, at jeg har paaanket, at Sagen ikke var tilstrækkelig undersøgt, uagtet jeg erkjendte, at der var brugt for lang Tid dertil og at denne derfor ogsaa maatte være tilstrækkelig, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem forvevler to Ting, nemlig at overveie længe og overveie omhyggeligt. Man kan jo bruge meget lang Tid til sit Arbejde, og dog kan dette Arbejde blive meget slet. Det er jo ingenlunde Vidnesbyrd om, at de Vedkommende ere naaede til et fuldstændigt og rigtigt Resultat ved deres Arbejde — det indlader jeg mig iøvrigt ikke paa at afgjøre — fordi de have brugt saa lang Tid (Sag: Det gjælder jo ogsaa om Folkethinget, ogsaa det kan overveie længe og slet). Ja, det er muligt, at Folkethinget kan overveie længe og slet. Det ærede Medlem har mange Grundringer om, hvad Folkethinget gjør eller ikke gjør, men i den foreliggende Sag har Folkethinget dog ikke overveiet meget længe, saa at hvis det Resultat, der fremkommer idag, bliver slet, saa har det dog ialfald den Fordel, at være fremkommet efter en hurtig Beslutning. Jeg beder altsaa det ærede Medlem om, ikke at forvegle lang Overveielse med tilstrækkelig Overveielse. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thornsen) mente, at Hvertallets Grunde udelukkende vare hentede fra, at Forslaget laa saa sent for. Det er ikke rigtigt. Jeg sagde udtrykkeligt, og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) udviklede det nærmere, at det ingenlunde efter den Overveielse, vi have kunnet staaende Spørgsmaalet, ligger klart for os, om ikke en anden Overveielse kunde have ført til et noget andet Resultat, og om ikke ogsaa Rigsdagens Overveielse, hvis der havde været nogen Tid dertil, kunde faae Indflydelse ogsaa paa Sagens Realitet. Den Forhandling, man her har ført, og det Ansvar, man har paataget sig ved at fremsætte det nuværende Felttskyts som værende saa slet som omhandlet, hvorved man har rettet en Anklage mod vedkommende Krigsbestyrer indtil Dato — alt dette maa Mindretallet i Udvalget og dets Venner tage paa sig. Den øvrige Forhandling, der er ført, og den Maade, hvorpaa vi stille os, tror jeg, at vi trods Sentyndinger i modsat Retning fra det ærede Medlem fra Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), meget vel kunne forsvare.

Krigs- og Marineministeren (Saf-
fner): Den ærede Ordfører begyndte det Foredrag, han nu sluttede, med at udtale sig imod, at man forsøgte paa at lægge noget Ansvar paa dette Thing, isald Bevillingen skulde blive negtet, og han henvendte sine Udtalelser i saa Henseende til mig foruden til et andet æret Medlem her i Salen. Anledningen til Henvendelsen til mig antager jeg var givet ved min Slutningsudtalelse, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har brugt det Udtryk, at jeg lagde Ansvaret paa Noget for Regtelsen, ligesom jeg i det Hele ikke holder af, her under Diskussionen at bruge meget stærke Udtryk. Jeg udtaler mig efter min Overbevisning og med den Alvor, Sagen kræver; men jeg benytter mig nødig af meget stærke Udtryk. Den ærede Ordfører fandt Anledning til at hentyde paa, at der paahvilede Regjeringen, den nuværende Krigsminister og tidligere Krigsminister et endnu større Ansvar end der formentlig kunde komme til at paahvile Andre. Han gjorde opmærksom paa, at jeg tidligere havde været ansvarhavende Medlem af Statsraadet, og at der saaledes ogsaa paahvilede mig Ansvar for, at der ikke før var gjort noget i den heromhandlede Retning. Jeg tror, at denne Bestyrdning er ugrundet, og at den allerede, inden den blev fremsat, er imødegaaet af et andet æret Medlem i Salen. Den franske Krig afluttedes først i 1871, og først da forelaa der Erfaringer om, hvorledes det daværende Styts havde vist sig under Krigen. Meningerne vare noget deslige derom, men man vidste, at der ved de tykke Søere blev anstillet nøiagtige Undersøgelser, og disse førte ogsaa efter meget kort Tids Forløb til, at man kom ind paa den Konstruktion, som nu er bragt i Anvendelse paa det tykke Felttskyts. Det er oplyst af et æret Medlem i Salen (Thornsen), at man først i 1874 kom til et Resultat i saa Henseende, og den daværende Krigsminister begjærede da fra en Bevilling af Rigsdagen til at skaffe sig det fornødne Prøvemateriel, for at faae Sagen undersøgt. Jeg tror saaledes ikke, at man med Rette kan vælte noget Ansvar over enten paa mig, som tidligere Medlem af Statsraadet, eller paa de Krigsministere, vi have haft i Tiden fra Slutningen af 1872 indtil den 11te Juni 1875. Saasnart det bestilte Artillerimateriel kom tilstede, bleve Undersøgelser paabudne, og de ere blevene fremmede med al den Hurtighed, som var mulig. — Den ærede Ordfører kom dernæst til at omtale de Kilder, hvoraf Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) havde øst, og den Mening syntes at skinne igjennem den ærede Ordførers Udtalelser, at denne Kilde muligvis kunde være flydt ud fra Krigsministeriet, saaledes at man ikke havde iagttaget, hvad man burde overfor Finantsudvalget, naar man havde meddelt et enkelt Medlem Oplysninger, som man skulde have forbeholdt det. Jeg kan imidlertid forsikre, at det ærede Medlem ikke